

Åbnes der mulighed for, at foreninger, banker, forsikringselskaber, de faglige organisationer på arbejdstager- og arbejdsgiverside osv. kan drive almindelig advokatvirksomhed vil det kunne betyde en fundamental ændring af advokaterhvervet og dermed af den uafhængighed, som hidtil har karakteriseret advokatvirksomhed her i landet, og som af retsplejemæssige hensyn bør tillægges betydelig vægt.

Endelig vil jeg fremhæve, at lovforslaget kun rammer den virksomhed, der udøves af ansatte advokater, såfremt denne udstrækker sig til at møde i retten som advokat for et medlem ved de almindelige domstole – og ikke ved Arbejdsretten eller i en voldgiftssag. Det er således kun dette kerneområde for advokatvirksomhed, nemlig at føre almindelige retssager for andre, som vil blive berørt af lovforslaget, fordi det er af fundamental betydning på dette område at

bevare advokatvirksomhedens uafhængighed af uvedkommende interesser.

Den udenretlige bistand og rådgivning, der ydes til medlemmerne, og som også f.eks. kan bestå i at skrive skøder for de pågældende, vil derimod kunne fortsætte som hidtil.

Hertil kommer, at organisationerne ved deres ansatte advokater vil kunne møde i retten for et medlem af organisationen, såremt organisationen som mandatar påtager sig for en part at føre en sag, der ligger inden for organisationens interesseområde. En sådan sag vil f.eks. kunne dreje sig om et principielt ansættelsesretligt spørgsmål, der har væsentlig betydning også for organisationen. Jeg kan her henvise til besvarelsen af spørgsmål 66, som jeg netop har besvaret.

(Om mandatarforhold henvises i øvrigt til vedlagte notits. (Ej optrykt her))